

Kedden, a Tavaszi Egyetemi Fesztivál (TEF) nyitóestjén az ítéletidő ellenére rengeteg vendég tette tiszteletét, ami elsősorban a színvonalas felhozatalnak volt köszönhető. A rockosabb vonalat képviselő Fish! (képünkön) Turbo és Brains hármása nyitotta a rendezvényt, akik népszerűségét jelzi az is, hogy a kezdeti minimális embermennyiség ellenére az est végére tele lett az Élőzenei színpad „küzdőtere”.

Vihar, tomboló szél és éjszakai sötétség uralta Pécs városát a fesztivál nulladik napján, ami eléggé megnehezítette a kilátogatók közlekedését, valamint lelohasztotta a szórakozási kedvet is. Azonban akik részt vettek rajta, kérdésemre, - milyenek voltak a koncertek? - mindnyájan jóleső mosollyal válaszolták, hogy nagyon jól érezték magukat! Elsőként a *Fish!* lépett színpadra, 20 órai kezdettel, akik nemcsak, hogy előadták legnagyobb slágereiket:

Keep Your Secret, Majdnem Kalifornia, Magasan száll

, hanem a rajongókat is megdolgoztatták egy kis „wall of death-el”, amikor is a közönség közepén kettévált és az énekes, Krisztián utasítására egymással szembeszaladtak, hatalmas őrjöngést és ovációt kiváltva ezzel a tánctéren. Este kilenc órai kezdettel már a

Turbo

parádézhatott, akik leginkább új albumukról adtak elő számokat, de

megszólalt egyik jól ismert feldolgozásuk, a

P.Mobil Lámpagyára

is. A fő attrakció egyértelműen a

Brains

volt, akik szemmel láthatóan hatalmas rajongótáborral rendelkeznek, hiszen a koncertjük alatt mozdulni sem lehetett a színpad előtti részen. Ők sem hagyták cserben a közönséget, megszólalt egyik jól ismert számuk, a

Wining

is. Az éjszakába nyúló mulatozásról és az este jó hangulatú zárásáról Dj Portugál gondoskodott, aki inkább az elektronikus zene szerelmeseit tüzelte fel a hideg idő ellenére.

Az új lemezről, a TEF-es élményekről és a nyári koncertekről kérdeztem Tanka Balázst

és

Kovács Krisztiánt

, a Turbo és a Fish! énekeseit.

P.R.: Az új albumotok hangzásvilága az előadott számok hallatán érezhetően másabb, elvontabb lesz, mint az első nagylemezen megszólaló daloké. Ez a változás minek köszönhető?

Tanka Balázs: Ez így van, nagyon jó, hogy észrevetted. Amikor felvettük az első lemezt, már megvoltak a számok, de még nem voltak a csapatban ezek a tagok – Jávor (dob) és Jero (basszusgitár). Ők is segítettek feljátszani a lemezt, de nagyjából hárman csináltuk – én, Dávid (gitár) és Dure (billentyű). Így, hogy most ők is csatlakoztak hozzánk, rájöttünk, hogy ez egy nagyon jó kvalitású zenekar lehet és megpróbáltuk erre felé elvinni a dolgot. Már a korábbi lemezen is voltak ilyen jellegű számok, ahol már

éreződött, hogy egy kicsit borultabb irányba fog elmenni az egész. A két albumot teljesen eltérő lélekállapotban csináltuk meg, ugyanis a korábbinál még mindenki pozitív volt, viszont történt egy fordulat, mindenkinek az életében bekövetkeztek változások, nem csak zeneileg, hanem a magánéletben is. Az albumot két éven keresztül vettük fel és hét-nyolc perces számok születtek, amiből már küldtünk is el a rádióknak. A visszajelzések igen pozitívak.

P.R.: Hogy éreztétek most magatokat?

Tanka Balázs: Nagyon jól. A sok új szám miatt kicsit bennünk volt a druk, de azért gyülekeztek szépen az emberek a koncert alatt. Anno egy nagyon hebrencs zenekarként indultunk, mint a Hives, akik tele voltak káromkodással. Mióta elkezdünk ilyen zenét játszani, folyamatosan cserélődik a közönségünk. „Hallgatósabb” lett a zenénk. Sok fajta jelzővel illetik a bandát, hogy pszichedelikus rockot, meg a 70-es évek zenéjét játszunk. Kicsit mindenkinek igaza van. Valójában szavakkal tudnám stílusunkat jellemezni: jelen van benne egyfajta ösztönösség, ezzel ellentétben némi tudatosság, és számaink nagyon érzelemdúsak is egyben.

P.R.: A nyári fesztiválokön kívül külföldre is kacsingattok? Hiszen az angol nyelvű szövegek miatt jó esélyetek van más nyelvterületre kijutni.

Tanka Balázs: Nagyon szeretnénk megpróbálni, de akármennyire vagyunk itthon befutott, vagy nem befutott zenekar, mégiscsak a világvégén vagyunk. Egyetlen dologgal tudunk operálni. Olyan furcsa zenét játszunk, ami kint is ugyanezt az érzést váltja ki, mint itt és akkor nem lesz semmi

gond. Jártunk már Szerbiában, az Exit fesztiválon, és nagyon jó érzés volt, hogy az elszállásolásnál például ugyanúgy bántak velünk, mint a Nagyszínpad fellépőivel.

P.R.: Mikor jön az új album?

Kovács Krisztián: Büszkén jelenthetem, hogy az előző, Mindenki király című kislemezt tizenötezren töltötték le, mindenféle reklám nélkül. Még nem találtuk ki, hogy az új lemez CD-n elérhető legyen-e, vagy maradjunk a letölthető formátumnál. Két éve indultunk magyar nyelvű szerzeményekkel, utána 2008-ban kijött a Keep Your Secret és sikerült egy minőségi ugrást csinálnunk. Szeptember végén, október elején jelenik majd meg az új lemez és ezen is magyarul énekelünk. Én nagyon az egyszerű végéről fogom meg a dolgokat. Ahogy most itt beszélgetünk, úgy írom a számokat is. Ez most egy szentimentális baromságnak fog hangzani, de tényleg attól működik az egész, hogy kiállsz harminc akárhány évesen, évek óta zenélsz, és nem egy szárnalmas „lúzer” vagy, aki nem vitte az életben semmire, hanem előadod a saját számaidat, amiket szeretsz és az emberek kijönnek rá, mert imádják.

P.R.: Nyáron milyen terveitek vannak? A hazai fesztiválok mellett mentek külföldre?

Kovács Krisztián: A magyar nyelvű dalszövegek eléggé beskatulyáznak bennünket az országhatáron belülré, de lesz pont egy bulink Szlovéniában, ősszel pedig megyünk magyarok lakta területekre, Szlovákiába, Szerbiába, Erdélybe.

P.R: Hogy megy a DJ-zés?

Kovács Krisztián: Köszönöm szépen, remekül. Ebben is sikerült egy minőségi ugrást elérnem, ugyanis nemrégiben jegyzett DJ-vé váltam. Ha minden jól megy, szinte az összes hazai fesztiválon játszani fogok. Van amikor többet foglalkozom a DJ-zéssel (egy héten 2-3 napot), mint a zenekari teendőimmal. De a kettő teljesen más. A zenekarral kiállok, én vagyok Kovács Krisztián, a barátaimmal játszom és ez tökéletesen kielégít, míg a másik esetben más számait játszom, amiket szintén szeretek. A kettő ott jön közös nevezőre, hogy mindkét esetben egy hatalmas bulit kell csinálnom.

P.R.: Milyen volt a mai buli szerinted?

Kovács Krisztián: Nagyon jól, de nagyon régen volt, legalább három órája, ezért nem emlékszem pontosan. Megérkeztünk, nem voltak emberek, aztán egyre többen lettek, és végül marha jól sikerült az egész, szóval köszönöm Pécs!